

วัลภา ชีวภิวัฒน์ 2550: การวิเคราะห์ต้นทุน ผลตอบแทนและแนวทางการจัดการการเลี้ยงปลากะพงขาว
ในกระชัง: กรณีศึกษา ทะเลสาบสงขลาตอนนอก บริเวณพื้นที่ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการประมง) สาขาการจัดการประมง ภาควิชาการจัดการประมง
ประธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์กิ่งวาลย์ จันทระโชติ, D.Agri. 108 หน้า

การวิเคราะห์ต้นทุน ผลตอบแทน และแนวทางการจัดการการเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังกรณีศึกษา:
ทะเลสาบสงขลาตอนนอก บริเวณพื้นที่ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ตัวอย่างในการศึกษา
ประกอบด้วยฟาร์มเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง จำนวน 85 รายที่ถูกเลือกด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม และ
รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงปลากะพงขาวข้างต้น

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า การเลี้ยงปลากะพงขาวเป็นทั้งธุรกิจส่วนตัวและหุ้นส่วน แรงงานที่ใช้มีทั้งใน
ครัวเรือนและจ้างแรงงานประจำ กระชังเป็นแบบประจำที่ขนาด $5 \times 5 \times 2$ เมตร³ โดยติดตั้ง 2 ลูกช้อนกัน ปล่อย
ปลาขนาด 7-8 นิ้ว จำนวน 400-500 ตัวต่อกระชัง อัตราการรอดร้อยละ 80 อาหารสดที่ใช้ได้แก่ ปลาทุแ่ง ปลานิล
และหัวปลาแดง โดยให้อาหารวันเว้นวันและวันละหนึ่งครั้ง ระยะเวลาในการเลี้ยง 18-24 เดือนต่อรุ่น ปริมาณ
ผลผลิตเฉลี่ย 44.74 กิโลกรัมต่อตารางเมตร ต้นทุนทั้งหมดเท่ากับ 5,302.01 บาท คิดเป็นต้นทุนผันแปรร้อยละ
89.45 โดยค่าใช้จ่ายสูงสุดคือ ค่าอาหารสด (65.18%) และต้นทุนคงที่ร้อยละ 10.55 ผลตอบแทนคิดเป็นกำไร
เท่ากับ 558.2 บาท กำไรสุทธิเท่ากับ -1.01 บาท เมื่อจำแนกตามขนาดกระชัง พบว่า กระชังขนาดเล็กมีต้นทุนทั้งหมด
เท่ากับ 5,858.51 บาท คิดเป็นต้นทุนผันแปรร้อยละ 89.9 โดยเป็นค่าอาหารสดสูงสุด (67.59%) และเป็นต้นทุน
คงที่ร้อยละ 10.1 กำไรสุทธิเท่ากับ 430.67 บาท สำหรับกระชังขนาดใหญ่ พบว่า ต้นทุนทั้งหมด เท่ากับ
4,459.41 บาท คิดเป็นต้นทุนผันแปรร้อยละ 90.11 โดยเป็นค่าอาหารสดสูงสุด (70.34%) และต้นทุนคงที่ร้อยละ 9.89
และกำไรสุทธิเท่ากับ 249.76 บาท สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการเลี้ยง ได้แก่ น้ำเสีย ศัตรูปลา โรคระบาด
คุณภาพพันธุ์ปลาและน้ำดื่ม ตามลำดับ พบว่าในแต่ละพื้นที่การเลี้ยงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทาง
สถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ส่วนปัญหาด้านต้นทุน ได้แก่ ราคาอาหารสูง ขาดเงินทุน และปริมาณผลผลิตต่ำ
ตามลำดับ พบว่าแต่ละพื้นที่การเลี้ยงมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้น
การจัดการด้านการเลี้ยงควรให้อาหารในปริมาณเหมาะสม ติดตั้งกระชังในระยะที่ไม่หนาแน่นเกินไป ปรับปรุง
ร่องน้ำรอบตำบลเกาะยอ เป็นต้น ส่วนการจัดการต้นทุนต้องมีการรวมกลุ่มเพื่อให้มีอำนาจในการต่อรองซื้อ
ปัจจัยการผลิตและจำหน่ายผลผลิต

Wallapa Cheewaphisan 2007: Cost-Benefit Analysis and Management of Seabass Cage Culture: Case Study in Songkhla Outer Lake, Koh Yor Subdistrict, Muang District, Songkhla Province. Master of Science (Fishery Management), Major Field: Fishery Management, Department of Fishery Management. Thesis Advisor: Associate Professor Kungwan Jantarashote, D.Agri. 108 pages.

Cost-benefit analysis and management of Seabass Cage Culture was investigated with a case study of Songkhla Outer Lake, Koh Yor Subdistrict, Maung District, Songkhla Province. Eighty five samples Seabass Cage Culture farms were selected by cluster sampling technique. Data Collection was done through questionnaire interview.

The results revealed that the Seabass cage culture farmers were both owner and partner of the business. The labors were family members and employees. The cages were stationary cages of $5 \times 5 \times 2 \text{ m}^3$. Two cages were attached together. Amount of 400-500 fish of size 7-8 inches were released in each cage. The survival rate was 80%. The farmers fed the fish with yellow-tail round scad, lizardfish and borrowing goby one time a day in every two days. Each crop took 18-24 months. The average of the productivity was 44.74 kg/m^2 . Total cost was 5,302.01 baht which consisted of 89.45% and 10.55% of variable cost and fixed cost, respectively. The food expense was the highest variable cost (65.18%). The net profit was -1.01 baht. When the size of cage was considered, the operation cost of small cage was 5,858.57 baht which consisted of 89.9% and 10.1% of variable cost and fixed cost, respectively. The food expense was the highest variable cost (67.59%) and the net profit was 430.67 baht. The operation cost of large cage was 4,459.41 baht which consisted of 90.11 % and 9.89% of variable cost and fixed cost. The food expense was the highest variable cost (70.34%) and the net profit was 249.76 baht. The problems of the cage culture were water quality, parasite, disease, quality of seed, and shallow water area. The result showed that there was a highly significant difference of the problems between different culture zones. The problems of operation cost were high food expense, lack of capital, and low productivity, respectively, and the results showed that there was not significantly difference of the operation cost between different culture zones. For further management, the farmers should feed in optimum volume, set up cages with suitable distance, excavate the channel around Koh Yor subdistrict and establish farmers group to strengthen their bargaining power.